

Ánh mắt

Ngày ngày, cứ vào khoảng 7 giờ sáng, khi đi bộ tập thể dục ngang qua ngân hàng Commonwealth ở Bankstown chừng ba chục mét, Việt đều thấy ông cụ ngồi ủ rũ dưới mái hiên của một tiệm buôn còn đóng cửa.

Với cái thùng nhựa đựng sữa tươi úp xuống dùng làm ghế, ông cụ ngồi hai tay chống cằm, mắt nhìn xuống đất. Bên cạnh là mấy cái chần cũ, vừa để đắp, vừa để trải nằm. Ngay dưới chân ông là tờ Daily Telegraph cùng với bao thuốc lá và ly cà phê uống dở. Toàn bộ tài sản dồn hết trong cái trolley đẩy hàng thường thấy ở mấy siêu thị. Tài sản của ông? Đó là một cái thau nhựa nhỏ, một cái tô cũng bằng nhựa, một đôi dép cao su và vài thứ linh tinh khác. Thế thôi.

Ông cụ là người châu Âu, tuổi chừng sáu hay bảy

mười, cao và gầy, khuôn mặt già nua, khắc khổ. Có lẽ từ lâu lắm rồi ông cụ không cắt tóc hay cạo râu. Quanh năm Việt chỉ thấy ông cụ mặc áo jacket và quần tây màu đen, hình như chưa giặt bao giờ. Đôi giày ba ta cũ đã há mồm, để lộ đôi vớ trắng đã lủng lỗ lớn và đổi sang màu xám.

Có lần Việt đi về phía ông cụ. Vừa tới gần, ông cụ bắt chợt ngẩng đầu lên, tỏ ra hoảng hốt, ánh mắt đầy lo lắng, sợ sệt.

Hình như ông cụ đã quen ủ rũ một mình. Hình như mỗi khi có ai đến gần là đều mang lại sự lo lắng, bất hạnh đến cho ông cụ. Hình như người ta lại đuổi không cho ông cụ ngủ ở chỗ này nữa... Phải chăng tất cả những điều đó đã là nguyên nhân của ánh mắt lo âu sợ sệt khi

thấy Việt lại gần?

Thế rồi ông cụ chỉ thốt lên ngắn ngủi "Thank you" khi Việt đưa tặng ông cụ mấy ổ bánh mì nóng Việt vừa mua. Cảm bao bánh, ông cụ lẳng lẳng bỏ vô chiếc trolley, rồi lại tiếp tục chống cằm nhìn xuống đất...

Sáng nay, như thường lệ, Việt đi bộ trên con đường cũ. Nhưng tới gần ngân hàng Commonwealth thì thấy cảnh sát giăng dây, chặn không cho người qua lại. Việt hỏi thì được cảnh sát cho biết là để điều tra một sự việc xảy ra vào đêm hôm trước.

Việt phải quành trở lại. Sau đó, Việt nghe những người buôn bán trong vùng kể là ông cụ vô gia cư đã bị chết cháy. Không rõ ông cụ chán đời tự tử xăng đốt hay có kẻ nào sát hại.

Nghe xong, Việt cảm thấy rụng rời. Hình ảnh ủ rũ cùng với ánh mắt lo lắng, sợ sệt của ông cụ lại hiện lên rõ rệt trong tâm trí Việt. Suốt đoạn đường từ đó trở về, Việt thầm cầu nguyện để vong linh hồn cụ sớm được siêu thoát và để ông cụ được sống một cuộc đời êm ấm, vui tươi và hạnh phúc hơn nơi cõi vô hình.

Questions

1. Describe the homeless old man mentioned in the above text.

.....
.....
.....
.....

2. What does "cảm thấy rụng rời" mean?

.....
.....
.....

3. What did Việt pray to God for?

.....
.....
.....
.....